

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 16C/603/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516209105
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Sinčáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7516209105.18

Uznesenie

Okresný súd Košice - okolie v spore žalobkyne Y. N., W.. XX.XX.XXXX, bytom Skároš 4 proti žalovaným v 1.rade Y. L., W.. X.X.XXXX, F. L. XXX, zast. JUDr. Jánom Spišákom, advokátom so sídlom Idanská 17, Košice, v 2.rade X. L.C., W.. X.X.XXXX, F. L. XX, U. X.C. Š.M. L., W.. XX.X.XXXX, bytom L. XX E. U. X.C. Y. U., W.. XX.X.XXXX, F. N.Á. X, V. o určenie neplatnosti právnych úkonov a o určenie vlastníckeho práva

rozhodol:

- I. Súd zastavuje konanie.
- II. Žiadnej zo strán sporu súd nepriznáva náhradu trov konania.
- III. Súd nepriznáva štátu náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodná žalobkyňa E. N. sa podanou žalobou domáhala vyslovenia neplatnosti darovacích zmlúv a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v podanej žalobe.
2. V priebehu konania, dňa XX.X.XXXX pôvodná žalobkyňa zomrela. Do úvahy prichádzajúcimi dedičmi po nebohej boli v zmysle záverov dedičského konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 12D/325/2021 Y. N., F. L.C. E. Y. U.. Uznesením zo dňa 17.8.2021 č.k. 16C/603/2016 - 314 súd rozhodol, že pokračuje v konaní s Y. N. ako právnym nástupcom pôvodnej žalobkyne E. N.. Ostatné, do úvahy prichádzajúce dedičky už boli stranami sporu (pôvodne žalované v 2. a 3.rade)
3. Dňa 29.11.2021 zomrela pôvodne žalovaná v 2.rade F. L.. Podľa oznámenia notára prejednávajúceho dedičstvo sú dedičmi zo zákona v I. dedičskej skupine X. L.C., Y. L. (Ž. U. X.C.) E. Š. L.. Uznesením zo dňa 23.3.2022 č.k. 16C/603/2016 - 333 súd rozhodol, že pokračuje v konaní s X. L. E. Š. L. E. T. W. F. L.. Y. L. je už stranou sporu (ako žalovaný v 1.rade).
4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 21.9.2021 vzala žalobkyňa podanú žalobu v celom rozsahu späť a navrhla, aby súd konanie zastavil.
5. So späťvzatím žaloby súhlasil žalovaný v 1.rade, ktorý žiadal priznať mu náhradu trov konania. Ostatní žalovaní voči späťvzatiu nenamietali.
6. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.
7. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 145 ods.1, § 146 ods.1, ods.2 CSP).

8. Na základe uvedených skutočností súd v súlade s vyššie cit. zák. ustanoveniami konanie zastavil (výrok I).

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Aplikácia § 257 CSP znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešného účastníka na náhradu trov konania, čo negatívne dopadá na účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí použitie daného ustanovenia zodpovedat' osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mat' vždy výnimočný charakter. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. V zmysle už ustálenej judikatúry (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 M Cdo 46/2012) nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, avšak nejedná sa o automatické pravidlo, ale prvok individualizácie, keď ustanovenie § 257 CSP neslúži primárne ani na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31.7.2017).

Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane účastníka alebo v okolnostiach prejednávanej veci.

12. V prejednanom prípade by za zastavenie konania mala v zásade podľa § 256 ods.1 CSP procesne zodpovedať žalobkyňa. Táto však spor nezačala, do konania vstúpila zo zákona ako právna nástupkyňa pôvodnej žalobkyne, pričom ihneď po rozhodnutí súdu, že s ňou pokračuje v konaní, vzala podanú žalobu späť. Súd má za to, že v danom prípade nezodpovedá rozumnému a spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi sporovými stranami (príbuznými), aby žalobkyňa znášala trovy konania sporu, ktorý iniciovala jej matka. V uvedenom súd vidí dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý náhradu trov konania žalovaným (resp. žalovanému v 1.rade, keďže žalovaným v 2. až 4.rade žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli) nepriznal (výrok II).

13. O trovách štátu (znalečného vyplateného v konaní) rozhodol súd s poukazom na ust. § 257 CSP, čl. 2.1, čl. 4 CSP. V danom prípade síce žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, čo by zakladalo štátu nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 256 ods.1 CSP, avšak súd dospel k záveru, že rovnako ako v prípade trov medzi stranami sporu, aj tu prichádza do úvahy dôvod pre nepriznanie náhrady trov štátu podľa § 257 CSP. Žalobkyňa spor neiniciovala, do konania vstúpila ako právna nástupkyňa pôvodnej žalobkyne, pričom ihneď po rozhodnutí súdu o pokračovaní v konaní s ňou vzala podanú žalobu späť. Nie je dôvodné a spravodlivé zaviazat' žalobkyňu znášať trovy sporu, ktorý začala jej právna predchodkyňa a v pokračovaní ktorého nemala žalobkyňa záujem. Súd preto rozhodol, že štátu náhradu trov konania nepriznáva (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).